

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818200315
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8818200315.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Y. I., W.. XX.XX.XXXX, F. Č. Č.. XXX, XXX XX Č., o zaplatenie sumy 870,00 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 270,- euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 270,- euro od XX.XX.XXXX do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 10,- euro mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia.

II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

III. Žalovanej sa n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 870,00 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 870,00 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Tunajší súd rozsudkom, č. k. 3Csp/15/2018 - 102 zo dňa 17.12.2018, žalobu žalobcu zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods.1 písm.b, d/, f/ a h/ C.s.p. Konštatoval, že žalovaný v postavení dlžníka uzavrel so žalobcom v postavení veriteľa zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť úver vo výške 500,- Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú peňažnú sumu vrátiť zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 370,- Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku vo výške 870,- Eur a to v jednej splátke do XX.XX.XXXX. Žalobca neuhradil splátku v zmysle Zmluvy v dôsledku čoho sa dlh zo Zmluvy stal splatným. Žalovaný na výzvy a upomienky žalobcu nereagoval, čím došlo k rozšíreniu jeho záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy. Žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa ust. § 222 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Súd uznal Trestným rozkazom sp. zn. 13T/184/2016-51 zo dňa 28.12.2017 žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobcu v postavení poškodeného v súlade s ust. § 288 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. odkázal so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Pri trestnom čine úverového podvodu nie je škodou len suma rovnajúca sa výške poskytnutého úveru, ale aj odplata za poskytnutie úveru a ďalšie záväzky, ktoré mu vznikli v dôsledku omeškania dlžníka, ktoré žalobca ako poškodený vzhľadom na okolnosti a to dojednaný úrok, zákonný úrok z omeškania, zmluvná pokuta mal nárok alebo ktoré mohol odôvodnene dosiahnuť. V tejto súvislosti poukázal žalobca na ust. § 380 Obchodného zákonníka a § 386 ods.2 Obchodného zákonníka „Za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strany

vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej zmluvnej strany“. Žalobca má za to, že v trestnom konaní, ako aj v civilnom konaní dostatočne preukázal, že v prípade absencie konania žalovaného nebolo by došlo k uzavretiu zmluvy, ani k poskytnutiu úveru a ani k vzniku škody v majetkovej sfére žalobcu. Peňažné prostriedky, ktoré žalobca poskytol žalovanému titulom zmluvy by žalobca vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mohol poskytnúť inému subjektu (klientovi), ktorý by svoje záväzky plnil riadne a včas. Žalobca mohol odôvodnene dosiahnuť zisk. Niet pochyb o tom, že konanie žalovaného malo charakter úmyslu, čo bolo potvrdené aj trestným rozkazom, ktorým uznal žalovaného vinným zo spáchania úmyselného trestného činu úverového podvodu. Konajúci súd odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 269/2011-55. Žalobca má za to, že tak v civilnom, ako aj v trestnom konaní preukázal, že žalovaný naplnil znaky občianskoprávnej ako aj obchodnoprávnej zodpovednosti za škodu, a to konkrétne protiprávny úkon a konanie žalovaného, ktorým úmyselne uviedol žalobcu do omylu v otázke splnenia podmienok poskytnutia úveru a neplnenie záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy, ujma na strane žalobcu a to majetková ujma, tak ako je uvedená v žalobe, príčinná súvislosť medzi predpokladmi uvedenými v bode 1. a 2, zavinenie - priamy úmysel žalovaného, ktorý bol preukázaný v trestnom konaní. Uvedené skutočnosti majú za následok, že žalobca sa v civilnom konaní domáha náhrady škody vo výške, ktorú odvodzuje od svojho nároku vyplývajúceho zo zmluvy. Táto skutočnosť sama o sebe nemôže mať za následok posúdenie predmetnej žaloby, ako žaloby na plnenie zo zmluvy, bez zohľadnenia všetkých okolností, ktoré nasvedčujú tomu, že ide o žalobu na náhradu škody. Žalobca sa v predmetnom konaní nedomáhal zaplataenia dlžnej sumy z titulu zmluvy, ale z titulu náhrady škody. Z uvedeného dôvodu má žalobca za to, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu posúdenia predmetnej zmluvy ako bezúčelnej a bez poplatkov. Žalobca zároveň uvádza, že v predmetnom konaní nie je vhodné poskytovať zvýšenú ochranu strane sporu, teda žalovanému, ktorý svojim konaním porušil nie len ustanovenia zmluvy, ale aj zásadu dobrých mravov, predpisy Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a dokonca sa dopustil trestného činu, ktorým spôsobil žalobcovi škodu. Opačný postup by mal podľa názoru žalobcu za následok porušenie princípov všeobecnej spravodlivosti, porušenie princípov na ktorých je postavený Civilný sporový poriadok a výsledkom tohto postupu by nebolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúcich stav a poznatky právnej náuky. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto uznesením, č. k. 5Co/87/2019 - 122 zo dňa 14.07.2020, zrušil rozsudok a vec vrátil súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia v bode 22 uviedol, že „úlohou súdu prvej inštancie bude sa riadne zaoberať uplatneným nárokom žalobcu na náhradu škody, tak ako popísal odvolací súd vyššie, javí sa, že nárok nie je premlčaný. Súd prvej inštancie zároveň svoje závery v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 220ods.2 C.s.p. riadne odôvodní.“

4. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi úver vo výške 500,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 370,00 eur, spolu vo výške 870,00 eur za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere, a to v 10- tich mesačných splátkach po 87,00 eur, počnúc dňom XX.XX.XXXX, vždy k 26. kalendárnemu dňu v mesiaci. Žalobca zaslal žalovanému viacpočetné upozornenia na omeškanie so zaplatením splátok. Na uvedené upozornenia žalovaný nereagoval. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania predmetnej zmluvy o úvere a stratil výhodu splátok a dňa XX.XX.XXXX sa stal dlh splatným. Žalobca podal trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Vranov nad Topľou vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko mal žalobca podozrenie, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať. Uvedenému podozreniu nasvedčovala aj skutočnosť, že odo dňa uzatvorenia zmluvy o úvere ku dňu podania trestného oznámenia žalovaný nepoukázal v prospech predmetnej zmluvy o úvere žiadnu splátku, a to aj napriek skutočnosti, že mal finančné prostriedky, čo vyplýva z údajov uvedených v žiadosti o úver v časti „mesačné príjmy a výdavky“. Žalobca má teda za to, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že nebude úver splácať, čím uviedol žalobcu do omylu a spôsobil mu tým škodu. Okresný súd Vranov nad Topľou trestným rozkazom č. k. 13T/184/2016 zo dňa 28.12.2016 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného

zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojim nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k 13T/184/2016 - 51 zo dňa 28.12.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2017 a vykonateľnosť dňa 26.01.2017. Žalovaný ku dňu vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradil žalobcovi žiadnu platbu.

5. K žalobe žalobca doložil Zmluvu o úvere spolu s Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, Trestný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13T/184/2016 zo dňa 28.12.2016, výpis z Obchodného registra žalobcu. Ďalej sa súd oboznámil s rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 17.12.2018 na čl. 102, s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.07.2020 na čl.122, výpoveďou žalovanej, písomným vyjadrením žalobcu na čl. 137, vyžiadanými správami o majetkových a sociálnych pomeroch žalovanej.

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 500,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s poplatkom vo výške 370,00 eur, spolu vo výške 870,00 eur v 10-tich mesačných splátkach po 87,00 eur, počnúc dňom XX.XX.XXXX.

7. Z rozhodnutia, sp. zn. 13T/184/2016 - 51 zo dňa 28.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 26.01.2017, vyplýva, že žalovaný bol odsúdený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom a určením skúšobnej doby podmienčného odsúdenia na 12 mesiacov. Zároveň súd poškodenú spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., s jej nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných. Žalovaná dňa XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou uzatvorila s obchodným zástupcom spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., zmluvu o spotrebnom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru v sume 500 eur, ktorý sa podpisom zmluvy zaviazala splátiť spolu s príslušným poplatkom v sume 140 eur a úrokmi predstavujúcimi sumu 230 eur, celkom 10-timi mesačnými splátkami vo výške 87 eur, čo však následne po prevzatí jej poskytnutého úveru už neurobila, splátky vôbec nesplácala, pričom v snahe vylákať úver, do žiadosti o poskytnutie úveru uviedla svoj čistý príjem rodičovský príspevok v sume 190,10 eur, čo sa nezakladalo na pravde, nakoľko rodičovský príspevok v tom čase vôbec nepoberala, čím tým svojim konaním spoločnosti spôsobila celkovú škodu v sume 870,00 eur.

8. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast písomne.

9. Žalovaná na pojednávaní uviedla: Žalobu žalobcu som obdržala, porozumela som jej obsahu avšak na zlú sociálnu situáciu nie som schopná zaplatiť žalobcovi dlh, jedine na splátky, maximálne po 10 eur mesačne, pretože spolu s manželom máme 3 maloleté deti, obaja sme nezamestnaní, žijeme len z rodičovského príspevku, ktorý dostávame od úradu práce, tak isto žijeme v sociálnom byte, za ktorý musíme zaplatiť poplatky súvisiace s nájmom, elektrinou, plynom 150 eur mesačne. Ja som vo veľmi zlej sociálnej situácii ako som už uviedla. Preto žiadam, aby mi súd umožnil zaplatiť dlh na splátky po 10 eur mesačne maximálne. Ja nemám žiadny dôkaz o tom, ktorý by preukazoval moju sociálnu situáciu.

10. Žalobca v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu 12.11.2018 uviedol, že s navrhovaným splátkovým kalendárom vo výške 10,- eur mesačne nesúhlasí, a to vzhľadom na zjavnú neprímeranosť navrhovaných splátok k výške vyplateného nároku. Žalobca by súhlasil s pravidelnými mesačnými splátkami v minimálnej výške 50,- eur mesačne.

11. Na ďalšom pojednávaní konanom dňa 14.11.2018 žalovaná uviedla: Ja žijem spolu s manželom spolu s tromi maloletými deťmi v sociálnom byte v Č. s tým, že pokiaľ sa týka mojej osoby, tak poberám rodinné prídavky na tri maloleté deti 70,- eur a súčasne materský príspevok 214,- eur mesačne. Manžel sa zamestnal vo firme Y. T. a jeho plat je 450,- eur mesačne. Z tohto musíme zaplatiť poplatky za nájom bytu v ktorom bývame, nájomné 50,- eur, 100,- eur v súvislosti s hradením poplatkov za elektrickú energiu a 40,- eur poplatky za vodu, ako aj 18,- eur poplatky súvisiace s rozhlasom a televíziou. Žiaden iný príjem ako rodina nemáme. Pokiaľ sa týka maloletých detí, tak mám tri maloleté deti, z toho dva sú už školopovinné a tieto takisto musíme zabezpečiť ohľadom školských potrieb a ďalších výdavkov

spojených s návštevou školy. Na základe toho by som žiadala, aby mi súd umožnil zaplatiť dlh na splátky, maximálne po 20,- eur. Momentálne nemám pri sebe žiaden doklad.

12. Na pojednávaní dňa 17.12.2018 uviedla: Ja som už bola vypočutá na predchádzajúcom pojednávaní, v podstate viac vecí nemám čo uviesť. Ja nemôžem zaplatiť všetko naraz, v prípade že by ma súd zaviazal zaplatiť dlh žalobcovi, tak žiadam o poskytnutie splátok po 20,- eur mesačne, pretože viacej mi nevychádza.

13. Žalovaná vo vyššie uvedenej súvislosti predložila súdu Potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za r. 2018, Potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa zo dňa 05.12.2018, Potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa za r. 2018, ako aj Potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za r. 2018. Ďalej predložila súdu doklad o platení poplatku za mobil 27,81,- eur, poplatkov v súvislosti s odberom elektrickej energie vo výške 81,- eur a príjmový pokladničný doklad obce Č., podľa ktorého zaplatila 36,38,- eur za mesačný nájom za užívanie bytu. Ďalej predložila súdu výplatnú pásku manžela, ktorý pracuje u zamestnávateľa Y. T., kde jeho čistý mesačný príjem za mesiac 4/2018 predstavuje 476,- eur.

14. Na ďalšom pojednávaní dňa 13.10.2021 žalovaná uviedla: Ja chcem uviesť, že ja som určitú sumu žalobcovi zaplatila. Teraz keď na tom uvažujem, bolo to 4 - 5 mesiacov, t.j. 4 - 5 splátok, keď som im zaplatila po 20,- euro. Neviem s určitosťou uviesť, ale podľa môjho názoru bolo to minimálne 4 - 5 splátok po 20,- euro. Žalovaná ďalej udáva: Ja sa potrebujem postarať o tri maloleté deti. Mám mesačný príjem 250,- eura mesačne, to je príspevok v hmotnej núdzi. Aj môj manžel nerobí nikde, je nezamestnaný. Žijeme v sociálnom byte. Musíme však uhrádzať elektrinu a plyn a ďalšie poplatky súvisiace s týmto užívaním sociálneho bytu. Nemám skutočne dostatok finančných prostriedkov a som v hmotnej núdzi. Preto som dospela k záveru, že viacej ako 10,- euro mesačne nie som schopná platiť a žiadam, aby mi súd povolil splátky, keď už budem musieť niečo zaplatiť, po 10,- euro mesačne. Inak, ja už som na súde vypovedala a na tomto, čo som povedala, tak na tom trvám. Ešte chcem ešte opätovne dodať, že mám maloleté deti, a to 5 ročné, 10 ročné a 11 ročné, ktoré navštevujú školu, musím im zabezpečiť všetko, čo je potrebné do školy. Na opätovnú otázku predsedu senátu žalovaná udáva: Ja skutočne neviem uviesť presne, koľko splátok som uhradila, ale minimálne 4 - 5 splátok po 20,- eura isto.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 02.11.2021 opätovne uviedol, že s navrhovaným splátkovým kalendárom vo výške 10,00 eur mesačne nesúhlasí, a to vzhľadom na zjavnú neprímeranosť navrhovaných splátok k výške uplatneného nároku. Žalobca by súhlasil s pravidelnými mesačnými splátkami v minimálnej výške 50,00 eur mesačne. Súčasťou podania bola aj výpis splátok a pokút, ktoré sa týkali zmluvy č. XXXXXXXXX. Podľa predloženého výpisu, žalovaná uhradila spolu 230,00 eur.

16. Vzhľadom na žalovanej žiadosť zaplatiť dlh v mesačných splátkach, súd si vyžiadal správy z ÚPSVaR, zo Sociálnej poisťovne, z Obce Č., ktoré preukazujú jej majetkové a sociálne pomery. Zo správ ÚPSVaR zo dňa 30.12.2021 vyplýva, že žalovaná je vedená v evidencii UoZ od 24.03.2019 a evidencia naďalej trvá. Poberá prídavok na dieťa od 01.02.2010 doposiaľ a poberá dávku v hmotnej núdzi od 01.07.2021 doposiaľ. Podľa Potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2021, žalovaná za rok 2021 poberala dávky v celkovej sume 3.075,90 eur. Podľa Potvrdenia o poberaní prídavku na dieťa za rok 2021, žalovaná za rok 2021 poberala prídavky na dieťa za celý rok 2021 vo výške 918,00 eur. Zo správ Sociálnej poisťovne zo dňa 12.01.2022 vyplýva, že žalovaná nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, nie je poberateľom nemocenskej dávky a nie je poberateľom dôchodkovej dávky. Zo správ Obce Č. vyplýva, že žalovaná spolu s manželom sú nezamestnaní, vychovávajú tri maloleté deti, či poberajú dávku v hmotnej núdzi a majetkové pomery nie sú obci známe. T. č. je rodina prihlásená na trvalý pobyt v nájomnom byte nižšieho štandardu. Manželia sú v k. ú. Č. vlastníckmi parcely č. XXXX/XX. Menovaní neboli riešení komisiou verejného poriadku v obci Č..

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930?ucinost=20.08.2011>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

29. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

30. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

31. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

32. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

33. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

34. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 500,00 eur a ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť pri celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 370,00 eur. Tieto skutočnosti neboli ani zo strany žalovanej popreté. Súd však považoval niektoré ustanovenia za sporné, čím sa zaoberal nižšie.

36. Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 46 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v XX/XXXX činil úrok 11,93% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade prevyšuje viac ako trojnásobne mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

37. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

38. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

39. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

40. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

41. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

42. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

43. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

44. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

46. Žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur, pričom žalovaná uhradila celkovo sumu 230,00 eur, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi zostatok neuhradenej istiny, a to vo výške 270,00 eur a čo do zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

47. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, kedy uplynula lehota na plnenie, dostal do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to tak, ako je uvedené vo výrokovkej časti tohto rozsudku.

48. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

49. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na sociálnu a finančnú situáciu žalovanej, súd jej povolil uspokojiť nárok žalobcu v splátkach. Žalovaná žiadala o možnosť splatiť dlh v splátkach, mesačne vo výške 10,00 - 20,00 eur. Žalovaná je matkou 3 maloletých detí, spolu s manželom sú nezamestnaní, žijú v sociálnom byte nižšieho štandardu. Jediným príjmom žalovanej je dávka v hmotnej núdzi a prídavky na deti. Výška dávky v hmotnej núdzi bola za minulý rok v priemere 256,33 eur mesačne. Súd má za to, že 10- eurové mesačné splátky vzhľadom na sociálnu situáciu žalovanej je akceptovateľná výška splátky, aj vzhľadom na výšku priznanej sumy žalobcovi, ktorú je žalovaná povinná týmto rozhodnutím mu splatiť. Navyše súd zohľadňuje aj ochotu žalovanej svoj dlh splácať, aj keď podľa názoru žalobcu je táto výška neprímeraná k výške dlhu.

50. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36- tich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa táto výhoda poskytla. V tomto prípade sa súd prikláňa k názoru, ktorý uviedol vo svojom rozhodnutí KS v Prešove, sp. zn. 23Co/73/2017 zo dňa 25.04.2018, „súd rozhodujúci o čase plnenia nie je viazaný pôvodne dojednanými splátkami, ale môže zohľadniť pri stanovení splátok situáciu existujúcu v čase jeho rozhodovania.“ V tomto prípade súd zvážil sociálne a majetkové pomery žalovanej, zhodnotil jej príjem a výdavky súvisiace so starostlivosťou o tri maloleté deti, preto povolil splácanie dlhu v splátkach a vo výške, v akej požadovala.

51. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

52. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Žalobca mal v konaní úspech v časti o zaplatenie istiny 270 eur + úroku z omeškania, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel. Úspech žalobcu tak predstavoval 31% a úspech žalovanej 69%. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej, vznikol úspech na strane žalovanej v celkovej výške 38%.

55. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.